

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	31-03-2008	Sig. znak:
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve:	021-65/2006/9	

U 2536/2006-10

S O D B A
V IMENU LJUDSTVA
I N
S K L E P

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice svétnice mag. Darinke Dekleva Marguč, ob sodelovanju višje sodnice svétnice Alenke Belič in višjega sodnika dr. Boštjana Zalarja kot članov senata ter pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, v upravnem sporu tožeče stranke proti toženi stranki Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi tožene stranke št. 021-65/2006/6 z dne 25. 9. 2006, na nejavni seji dne 12. 3. 2008

o d l o č i l o :

1. Tožba vložena proti 2. točki izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 021-65/2006/6 z dne 25. 9. 2006 se zavrže.
2. Tožba proti 3. točki izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 021-65/2006/6 z dne 25. 9. 2006 se zavrne.
3. Tožnika se oprosti plačila sodnih taks.

O b r a z l o ž i t e v

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi tožnika in odpravila odločbo Ministrstva za notranje zadeve, Policija št. 071-51/2006/2 z dne 13. 7. 2006 (v nadaljevanju organ) in naložila organu, da posreduje tožniku seznam policistov, ki so v obdobju od leta 1999 do 2006 v različnih zadevah intervenirali pri tožniku, ki je vsebovan v dopisu Policijske postaje Domžale, Službi direktorja Policijske uprave Ljubljana z dne 10. 7. 2006, šifra 13358/2006 (2. točka izreka), v preostalem delu pa je pritožbo tožnika zavrnila (3. točka izreka). V svoji obrazložitvi tožena stranka navaja, da je obravnavala pritožbo tožnika le v delu, ki se nanaša na informacije, ki jih je zahteval z dopisom z dne 11. 5. 2006. Tožena stranka se strinja s stališčem organa, da je zavrnil zahtevo tožnika v delu, ko tožnik sprašuje, kdo je bil boter in pobudnik številnih postopkov proti njemu ter tudi v delu, ki se nanaša na seznanitev s šifrantom policistov Policijske postaje Domžale. Tožena stranka navaja, da odgovori na ta vprašanja ne predstavljajo informacije javnega značaja v smislu 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06, uradno prečiščeno

besedilo, v nadaljevanju ZDIJZ). Tožnik je namreč postavil tako splošna in široka vprašanja, to velja tudi za šifrant policistov, za katerega velja, da informacija javnega značaja po 1. odstavku 4. člena ZDIJZ ne obstaja. V zvezi s tem navaja, da je organ navedel, da šifrant policistov Policijske postaje Domžale ne obstaja in da bi ga bilo potrebno šele narediti in da je organ tekom reševanja tožnikove zahteve naredil seznam imen in priimkov policistov, ki ga tožnik zahteva, vendar le za obdobje 1999-2006. Tožena stranka prav tako ugotavlja, da je organ v času izdaje izpodbijane odločbe razpolagal le s seznamom policistov, ki so v obdobju od leta 1999 do 2006 v različnih zadevah intervenirali pri tožniku. Organ je pojasnil, da je seznam naveden v dopisu Policijske postaje Domžale z dne 10. 7. 2006 izdelal v fazi reševanja zahteve tožnika, seznam je bil v času izdaje izpodbijane odločbe 13. 7. 2006 že izdelan, organ je s tem seznamom razpolagal in je nedvomno izviral iz delovnega področja organa. Ta dokument zato izpolnjuje vse navedene pogoje in predstavlja informacijo javnega značaja v smislu 1. odstavka 4. člena ZDIJZ. Tožena stranka ne dvomi, da arhiv za preostalo obdobje pred letom 1999 ne obstaja in tako organ s temi informacijami ne razpolaga. Seznam z dne 10. 7. 2006 je bil narejen na podlagi naročila inšpektorja Policijske uprave Ljubljana in niti ni bil mišljen za uporabo izven organa, zato tožena stranka zaključuje, da ne obstaja informacija javnega značaja glede dokumenta, ki bi vseboval podatke o tem, kateri policisti so vodili postopke zoper tožnika v obdobju pred letom 1999. Tožena stranka se je opredelila tudi do izjeme, navedene v 3. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ in meni, da je policist kot javni uslužbenec ob podatku o tem, kje je zaposlen, določljiv že na podlagi podatka o imenu in priimku, ker ga je mogoče na podlagi teh podatkov, v povezavi s podatkom o zaposlitvi, identificirati brez velikega napora in stroškov ter porabe časa. Tožena stranka zato zaključuje, da je organ dolžan tožniku omogočiti dostop do seznama, ki je sestavni del dopisa z dne 10. 7. 2006. V zvezi s podatki o stalnih ali začasnih prebivališčih policistov pa tožena stranka meni, da ti podatki niso v ničemer povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca in so za delovno razmerje irelevantni in zato ni mogoče uporabiti 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ.

Tožnik izpodbija 2. in 3. točko izreka odločbe tožene stranke kot nepravilni, nezakoniti in neustavni. Navaja, da ima težave z nepoznanimi – nerazkritimi policisti Policijske postaje Domžale, ki neutemeljeno z namenom obrekovanja in poniževanja proti tožniku sprožajo postopke od maja 1996 dalje. Navaja, da je odločitev nepravilna, saj ima kot stranka v postopkih na podlagi upravnih in policijskih predpisov pravico do zahtevane seznanitve. Nesporno je, da so tožniku kršene človekove pravice in Ustava RS. Tožnik navaja, da ga Policijska postaja Domžale vznemirja, predlaga prednostno obravnavo in da se opravi glavna obravnavo z zaslišanjem strank, policista Marka Plantana, tožnikova sinova in bivšo soprogo. Prilaga tudi „zmazek“, ki ga je prejel. Hkrati predlaga, da se ga oprostijo plačila sodnih taks in prilaga listine.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da predlaga, da se tožba zavrne, hkrati pa odgovarja na posamezne očitke oziroma ugovore, ki jih je tožnik v tožbi navedel.

Državni pravobranilec kot zastopnik javnega interesa ni prijavil udeležbe v tem upravnem sporu (3. odstavek 36. člena Zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 50/97 in nadaljnji, v nadaljevanju ZUS).

Skupaj s tožbo je tožnik vložil prošnjo za dodelitev brezplačne pravne pomoči. O prošnji je bilo odločeno z odločbo opr. št. Bpp 3/2007 z dne 18. 1. 2007, s katero je bila prošnja tožnika zavrnjena. Tožnik je vložil tožbo v upravnem sporu, ki jo je sodišče zavrnilo s sodbo opr. št. U 347/2007 z dne 14. 11. 2007.

K 1. točki izreka:

Sodišče je zavrglo tožbo proti 2. točki izreka odločbe tožene stranke iz naslednjih razlogov:

Tožena stranka je v točki 2 izreka izpodbijane odločbe naložila organu, da posreduje tožniku seznam policistov, ki so v obdobju od leta 1999 do 2006 v različnih zadevah intervenirali pri prosilcu in je vsebovan v dopisu z dne 10. 7. 2006 št. 13358/2006. Tožnik k tožbi prilaga te podatke in je dopis z dne 10. 7. 2006 Policijske postaje Domžale označen kot priloga A6 k tožbi.

Vsakdo, ki v upravnem sporu zahteva varstvo svojih pravic oziroma pravnih koristi, mora ves čas postopka izkazovati pravni interes oziroma pravovarstveno potrebo. To pomeni, da mora izkazati, da bi ugoditev njegovi zahtevi pomenila zanj določeno pravno korist, ki je brez tega ne bi mogel doseči. Sodišče ugotavlja, da tožnik že ob vložitvi tožbe ni izkazoval pravnega interesa, saj je sam kot prilogo k tožbi predložil dopis Policijske postaje Domžale z dne 10. 7. 2006.

Ker tožnik nima pravnega interesa za tožbo v upravnem sporu glede 2. točke izreka odločbe tožene stranke, je sodišče tožbo v tem delu zavrglo na podlagi 4. točke 1. odstavka 34. člena ZUS v zvezi z 2. odstavkom 105. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, v nadaljevanju ZUS-1), ker akt, ki ga tožnik izpodbija s tožbo, očitno ne posega v njegovo pravico ali v njegovo neposredno, na zakon oprto osebno korist.

K 2. točki izreka:

Sodišče je zavrnilo tožbo proti 3. točki izpodbijane odločbe iz naslednjih razlogov:

Iz upravnega spisa izhaja, da je tožnik z dopisom z dne 11. 5. 2006 zahteval vedeti kdo je bil „boter“ in pobudnik številnih postopkov, prav tako pa tudi podatke s polnimi naslovi stalnih ali začasnih prebivališč policistov Policijske postaje Domžale za obdobje od maja 1996 dalje. V zvezi s podatki, ki jih je tožnik zahteval za čas pred letom 1999 je tožena stranka, po presoji sodišča, pravilno odločila. Tožena stranka pravilno poudarja opredelitev pojma informacije javnega značaja po 1. odstavku 4. člena ZDIJZ, zato takšno informacijo predstavlja lahko samo dokument, ki že obstaja in ki ga je organ že izdelal oziroma pridobil, seveda v okviru svojega delovnega področja. Organ prve stopnje je navedel, da za obdobje pred letom 1999 arhiv ne obstaja, torej Policijska postaja Domžale s temi informacijami ne razpolaga. Tožnik v tožbi ne navaja nobenih nasprotnih trditev in tudi ne dokazuje nasprotno. Tožena stranka je obrazložila zakaj sprejema stališče organa prve stopnje, da z informacijami za obdobje pred letom 1999 oziroma za obdobje med leti 1996 do 1999 ne razpolaga, sodišče nima razlogov, da ne bi tem razlogom sledilo, še posebno, ker tožnik v zvezi s tem ne navaja nobenih konkretnih trditev in ne dokazuje nasprotno.

Tožena stranka je zavrnila tudi zahtevo tožnika v zvezi z vprašanjem, kdo je „boter“ in pobudnik številnih postopkov proti njemu in tudi glede šifrantov policistov Policijske postaje Domžale. Tožena stranka sprejema obrazložitev in stališče organa prve stopnje zakaj šifrant policistov te policijske postaje ne obstaja in da bi ga bilo potrebno šele narediti. V zvezi s tem zaključkom tožene stranke, tožnik ne navaja ničesar nasprotnega, zato sodišče nima razlogov, da v tem delu ne bi sledilo zaključku tožene stranke, da informacija javnega značaja glede šifrantov policistov Policijske postaje Domžale ne obstaja, zato se tožena stranka pravilno sklicuje na 1. odstavek 4. člena ZDIJZ. Tožena stranka je prav tako zavrnila zahtevo tožnika glede vprašanja kdo je „boter“ in pobudnik številnih postopkov proti njemu, tudi v zvezi s tem informacija ne obstaja in tožnik tega zaključka tožene stranke niti ne izpodbija. Sodišče se zato tudi v tem delu strinja z odločitvijo tožene stranke.

Tožena stranka je zavrnila tudi tožnikovo zahtevo v zvezi z podatki o polnih naslovih stalnih oziroma začasnih prebivališč policistov Policijske postaje Domžale. Pri tem se je oprla na izjemo po 3. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Sodišče lahko sledi razlogom tožene stranke, da podatki o stalnih oziroma začasnih prebivališčih policistov niso povezani z opravljanjem delovnega razmerja, ki ga policisti opravljajo, zato se strinja tudi z zaključkom tožene stranke, da so ti podatki za delovno razmerje javnega uslužbenca, kar policisti so, povsem irelevantni. Tožnik v zvezi s tem v

tožbi ne navaja ničesar nasprotnega, prav tako ne oporeka zaključku tožene stranke, da je policist določljiv že na podlagi podatka o imenu in priimku ter podatka o zaposlitvi.

Tožnik v tožbi navaja, da je nesporno vidno, da zanj ne veljajo človekove pravice in Ustava RS. Tožnik s to tožbeno navedbo ne obrazlaga morebitne kršitve človekovih pravic in tudi ne obrazlaga katere ustavne pravice bi mu bile kršene, zato ta ugovor sodišče zavrača kot pavšalen.

Sodišče je v tem delu tožbo zavrnilo na podlagi 1. odstavka 63. člena v zvezi z 2. odstavkom 105. člena ZUS-1. Sodišče je odločilo na seji senata kljub temu, da tožnik predlaga, da se opravi glavna obravnava in predlaga zaslišanje policista Marka Plantana, njegova dva sinova in bivšo soprogo. Sodišče zaključuje, da tožnik s samim predlogom, da se opravi glavna obravnava in navedbo katere priče naj se zaslišijo, ne navaja oziroma ne predstavlja kako bi zaslišanje navedenih prič vplivalo na drugačno ugotovitev dejanskega stanja, ker pri tem ne navaja, kaj bi priče vedele povedati oziroma v zvezi s katerimi dogodki ali dejstvi predlaga njihovo zaslišanje. Tožnik predlaga tudi kot dokaz odločitev Ministrstva za notranje zadeve št. 202-01-156/2005/12 (143-02) z dne 10. 3. 2006, ki ga tudi prilaga. Iz dopisa naslovljenega na tožnika izhaja, da gre za odgovor na tožnikovo pritožbo z dne 18. 9. 2005. Tožnik v tožbi ne obrazlaga kako je to povezano z njegovo zahtevo za pridobitev informacije javnega značaja, ki jo je podal z dopisom z dne 11. 5. 2006. Sodišče zato ocenjuje, da tožnik ni utemeljil obstoja pravne relevantnosti predlaganih dokazov s potrebno stopnjo verjetnosti, hkrati tudi ni izkazal, da bi bila glavna obravnava potrebna zaradi dopolnjevanja dejanskega stanja z ugotovitvami, ki bi utegnile biti relevantne za sprejeto odločitev. Glavna obravnava je namenjena izvajanju dokazov (2. odstavek 51. člena ZUS-1), ker tožnik svojega dokaznega predloga ni utemeljil s potrebno stopnjo verjetnosti, je sodišče odločilo na seji senata. Pri tem je sledilo tudi mnenju Ustavnega sodišča RS glede razpisovanja glavnih obravnav v upravnih sporih (npr. I Up-1055/05).

K 3. točki izreka:

Sodišče je tožnika oprostilo plačila sodnih taks na podlagi 1. odstavka 13. člena Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04, uradno prečiščeno besedilo). K svojemu predlogu za oprostitev plačila sodnih taks je tožnik predložil obvestila Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje o višini denarnih sredstev, ki so mu mesečno izplačana, predložil pa je tudi druge listine, med drugim tudi odločbo Davčnega urada Ljubljana, Izpostava Domžale za odmero dohodnine v letu 2004. Na podlagi predloženih podatkov sodišče zaključuje, da bi lahko s plačilom taks bila občutno zmanjšana sredstva, s katerimi se tožnik preživlja, zato je njegovemu predlogu ugodilo.

PRAVNI POUK:

Zoper sklep pod točko 1 izreka je dovoljena pritožba v roku 15 dni od prejema pisnega odpravka. Pritožba se vloži pisno v treh izvodih priporočeno na pošto ali neposredno pri Upravnem sodišču RS v Ljubljani. Pritožba se šteje za pravočasno, če je oddana zadnji dan pritožbenega roka priporočeno na pošto.

Pritožba zoper sodbo pod točko 2 izreka ni dovoljena (1. odstavek 73. člena v zvezi s 1. odstavkom 107. člena ZUS-1).

Zoper sklep o oprostitvi plačila sodnih taks ni pritožbe (5. odstavek 169. člena Zakona o pravdnem postopku v zvezi s 1. odstavkom 22. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 12. 3. 2008

Predsednica senata
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.